

Nog twee "afstanden" haal ik uit het kosmologisch rariteitenkabinet : de Hubble-afstand en de volume-afstand.

De Hubble-afstand is een zeer theoretische constructie. Zoals bekend blijft het heelal uit, dat is tenminste de conclusie die men trekt uit de gegevens dat 1) extra-galactische objecten haast altijd roodverschuiving vertonen en 2) dat roodverschuiving een Dopplereffekt kan zijn (bij quasi-stellaire objecten houdt men rekening met de mogelijkheid van gravitationele roodverschuiving). Voor "kleine" afstanden - het maakt niet uit of je d_A , d_L of misschien d_p bedoelt, ze zijn numeriek toch bijna gelijk - blijkt het verband tussen afstand en wegveldsnelheid lineair te zijn :

$$v \propto H_0 d \quad (D17)$$

waarin $H_0 \approx 50 \text{ km s}^{-1} \text{ Mpc}^{-1}$ de Hubbleconstante is. H_0 heeft de dimensie van $(\text{tijd})^{-1}$. De Hubbleafstand is nu, ook voor grote d , gedefinieerd als

$$d_H \equiv \frac{c \tau}{H_0} \quad (D18)$$

Veeel spreekt men liever van de roodverschuiving van een object dan van zijn Hubble-afstand ; in niet-popular wetenschappelijke literatuur durft men toe te geven dat men de afstand van zeg een QSO niet weet, zelfs bij benadering niet. (Omdat de absolute lichtkracht L en de uiterlijke diameter van QSO's niet bekend zijn kan men d_L of d_A niet bepalen).

Nog een puur theoretisch gedefinieerde afstand is d_V , "distance by volume". d_V is de afstand in termen waarvan het volume binnen $\sigma r \leq r$ op het moment t_0 gelijk is aan $V = \frac{4}{3} \pi d_V^3$

$$d_V^3 = R(t_0)^3 \int_0^r \frac{r^2 dr}{(1 + \frac{h(r^2)}{4})^3} \quad (D19)$$

In dit aanhangsel geef ik mijn eigen inzichten weer met betrekking tot de vraag of er een afstandsbegrip is dat als fundamenteel kan worden beschouwd. In plaats van de doodlopende discussie tussen North en McVittie te becommentariëren zal ik de standpunten van Weinberg (22) en van North tegenover elkaar zetten.

Weinberg geeft een vrij duidelijke operationele definitie van "proper distance". Zie appendix D. Hij stelt dat men een groot aantal, ongeveer op hetzelfde kosmische tijdstip t gemeten subafstanden moet optellen om de proper distance tussen twee ver verwijderde punten te bepalen :

$$d_{\text{prop}}(A_1, A_N) = d(A_1, A_2) + d(A_2, A_3) + \dots + d(A_{N-1}, A_N) \quad (E1)$$

Je moet de subafstanden zo klein kiezen dat de meetmethode er niet veel toe doet. In dat geval kan d bijvoorbeeld staan voor de lichthelderheidsafstand d_L , de parallaxafstand d_p of voor d_{prop} zelf. Uit (E1) volgt, met daarin d_{prop} gesubstitueerd, dat d_{prop} additief is. Dit is in tegenspraak met de bewering van North, dat dit alleen in speciale gevallen opgaat, zoals in een heelalmodel met $k = 0$. North en Weinberg geven dezelfde wiskundige formulering voor d_{prop} , maar blijkbaar stellen ze zich er totaal verschillende meetprocedures bij voor. Of beter : North stelt zich er geen meetprocedure bij voor, Weinberg wel.

Laten we de procedure die Weinberg geeft eens formuleren in termen van coördinaten. Waarnemer A_1 heeft een coördinatensysteem gedefinieerd met de Robertson-Walker metriek (B3)

$$ds^2 = c^2 dt^2 - R^2(t) \left(\frac{dr^2}{1 - \frac{h}{r}} + r^2 d\theta^2 + r^2 \sin^2 \theta d\varphi^2 \right) \quad (E2)$$

waarin zijn eigen wereldlijn bepaald is door $\dot{x}_i(A_1) = 0$